

ZAKON

O IZMENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O STANDARDIZACIJI

Član 1.

U Zakonu o standardizaciji („Službeni glasnik RS”, broj 36/09), u članu 1, posle reči: „objavljivanje”, dodaje se reč: „povlačenje”.

Član 2.

U članu 2. reči: „tač. 12) i 13)” zamenjuju se rečima: „tač. 16) i 17) ”.

Posle stava 1. dodaju se st. 2. i 3. koji glase:

„Ovaj zakon se ne primjenjuje na granske i interne standarde i srodne dokumente za proizvode, procese i usluge u oblasti odbrane zemlje, železničkog, vazdušnog, vodnog saobraćaja, računovodstvenih usluga i u drugim oblastima, koje za svoje potrebe mogu donositi organi državne uprave, privredna društva i druga pravna lica.

Posebnim zakonima i drugim propisima, uređuju se donošenje, označavanje i primena standarda i srodnih dokumenata i druga pitanja od značaja za standardizaciju u oblastima iz stava 2. ovog člana.”

Član 3.

Član 3. menja se i glasi:

„Član 3.

Pojedini izrazi upotrebljeni u ovom zakonu imaju sledeće značenje:

- 1) standardizacija je skup koordiniranih aktivnosti na donošenju standarda i srodnih dokumenata;
- 2) standard je tehnička specifikacija koju je donelo nacionalno telo za standardizaciju za višekratnu ili stalnu upotrebu sa kojom usaglašenost proizvoda, procesa i usluga nije obavezna;
- 3) međunarodni standard je standard koji je donela međunarodna organizacija za standardizaciju;
- 4) evropski standard je standard koji je donela evropska organizacija za standardizaciju;
- 5) harmonizovani standard je evropski standard koji je donet na osnovu zahteva Evropske komisije za primenu u harmonizovanom zakonodavstvu Evropske unije;
- 6) nacionalni standard je standard koji je donelo nacionalno telo za standardizaciju;
- 7) srpski standard je standard koji je donelo nacionalno telo za standardizaciju u Republici Srbiji;
- 8) srodnji dokument je bilo koja tehnička specifikacija, a koja nije standard, koju je donela međunarodna ili evropska organizacija za standardizaciju, odnosno nacionalno telo za standardizaciju, za višekratnu ili stalnu upotrebu i sa kojom usaglašenost proizvoda, procesa i usluga nije obavezna;

9) nacrt standarda je tehnička specifikacija o određenom predmetu standardizacije, koji se razmatra radi donošenja i koji se, u skladu sa postupkom za donošenje standarda, nakon faza pripreme, stavlja na javnu raspravu ili razmatranje;

10) tehnička specifikacija je dokument koji utvrđuje tehničke zahteve koje treba da ispuni proizvod, proces ili usluga i kojim se utvrđuje najmanje jedan od sledećih elemenata:

- potrebne karakteristike proizvoda koje se odnose na nivo kvaliteta, performanse, interoperabilnost, zaštitu životne sredine, zaštitu zdravlja i bezbednosti, kao i dimenzije, uključujući zahteve koji se odnose na naziv pod kojim se proizvod prodaje, terminologiju, simbole, ispitivanja i metode ispitivanja, pakovanje, označavanje ili obeležavanje, postupke ocenjivanja usaglašenosti i druge slične elemente;

- metode proizvodnje i procesi koji se koriste za poljoprivredne proizvode, proizvode namenjene za ishranu ljudi ili životinja i medicinske proizvode, kao i metode proizvodnje i procesi koji se odnose na druge proizvode kada oni utiču na karakteristike proizvoda;

- potrebne karakteristike za usluge, kao što su nivo kvaliteta, performanse, interoperabilnost, zaštitu životne sredine, zaštitu zdravlja i bezbednosti, uključujući zahteve primenjive na pružaoca usluge koji se odnose na podatke koje treba staviti na raspolaganje primaocu;

- metode i kriterijumi za ocenjivanje performansi građevinskih proizvoda;

11) zainteresovana strana je organ državne uprave, organ pokrajinske, odnosno opštinske uprave, privredno društvo, preduzetnik, organizacija potrošača, kao i drugo pravno ili fizičko lice koje pokazuje interes za standardizaciju;

12) konsenzus je načelna saglasnost o bilo kom značajnom pitanju, postignuta tako da se uzmu u obzir stanovišta svih zainteresovanih strana i da se usaglase svi suprotstavljeni stavovi, pri čemu se pod konsenzusom ne podrazumeva jednoglasnost u donošenju standarda;

13) donošenje standarda ili srodnog dokumenta je skup koordiniranih aktivnosti koje započinju usvajanjem predloga za donošenje standarda ili srodnog dokumenta, a završavaju se donošenjem akta kojim se proglašava da je standard ili srojni dokument donet;

14) ocenjivanje usaglašenosti proizvoda, procesa i usluga sa srpskim standardima je aktivnost kojom se utvrđuje da li su ispunjeni zahtevi sadržani u srpskim standardima;

15) nacionalni znak usaglašenosti je oznaka kojom se, u skladu sa pravilima nacionalnog tela za standardizaciju u Republici Srbiji, potvrđuje usaglašenost proizvoda, procesa i usluga sa srpskim standardom;

16) međunarodne organizacije za standardizaciju su:

- Međunarodna organizacija za standardizaciju (ISO);
- Međunarodna elektrotehnička komisija (IEC);
- Međunarodna unija za telekomunikacije (ITU);

17) evropske organizacije za standardizaciju su:

- Evropski komitet za standardizaciju (CEN);
- Evropski komitet za standardizaciju u oblasti elektrotehnike (CENELEC);
- Evropski institut za standarde iz oblasti telekomunikacija (ETSI);

18) nacionalno telo za standardizaciju je organizacija za standardizaciju koja je priznata od strane države, a koje može biti član odgovarajuće međunarodne ili evropske organizacije za standardizaciju.”

Član 4.

U članu 6. stav 1. menja se i glasi:

„Institut za standardizaciju Srbije (u daljem tekstu: Institut) je jedino nacionalno telo za standardizaciju u Republici Srbiji.”

Posle stava 1. dodaju se novi st. 2. i 3. koji glase:

„Osnivač Instituta je Republika Srbija, za koju osnivačka prava vrši Vlada, u skladu sa zakonom.

Ministarstvo nadležno za poslove standardizacije informiše međunarodne i druge organizacije o nacionalnom telu za standardizaciju u Republici Srbiji, u skladu sa propisom kojim se uređuje postupak prijavljivanja i način informisanja o tehničkim propisima i standardima.”

Dosadašnji st. 2, 3. i 4. postaju st. 4, 5. i 6.

Član 5.

U članu 7. stav 1. posle tačke 15) dodaju se tač. 15a) i 15b), koje glase:

„15a) pruža stručnu pomoć za primenu odnosno ispunjavanje zahteva srpskih standarda;

15b) poslove sertifikacije proizvoda, sistema menadžmenta i osoba;”.

U stavu 2. reči: „tač.1), 2), 4), 8), 13), 14) i 15)” zamenjuju se rečima: „tač.1), 2), 4), 8), 13), 14), 15) i 15a)”.

Posle stava 2. dodaje se novi stav 3. koji glasi:

„Poslove iz tač. 15a) i 15b) Institut ne može da obavlja za potrebe istog pravnog subjekta.”

Dosadašnji st. 3. i 4. postaju st. 4. i 5.

Član 6.

U članu 8. stav 4. menja se i glasi:

„Član Instituta ima pravo na poseban popust kod kupovine standarda, srodnih dokumenata i drugih publikacija i plaćanja za usluge koje Institut pruža u obavljanju poslova standardizacije, kao i na druge pogodnosti u skladu sa odlukom o osnivanju .”

Član 7.

U članu 9. stav 1. reči: „Instituta obezbeđuju se” zamenjuju se rečima: „Institut obezbeđuje”.

Tačka 1) menja se i glasi:

„1) iz prihoda koje ostvari naplatom članarina;”

Tačka 3) menja se i glasi:

„3) iz prihoda koje ostvari prodajom usluga;”

Stav 2. menja se i glasi:

„Potrebna sredstva za rad Instituta, utvrđuju se godišnjim programom rada čiji je sastavni deo finansijski plan.”

Posle stava 2. dodaju se novi st. 3. i 4. koji glase:

„Sredstva ostvarena od prihoda iz stava 1. tačka 3) ovog člana pripadaju budžetu Republike Srbije i koriste se u skladu sa zakonom kojim se uređuje budžetski sistem.

Sadržina godišnjeg programa rada bliže se uređuje odlukom o osnivanju.”

Dosadašnji stav 3. postaje stav 5.

Član 8.

Naziv glave III. i član 12. menjaju se i glase:

„III. DONOŠENJE, OBJAVLJIVANJE, POVLAČENJE I OZNAČAVANJE SRPSKIH STANDARDA

Član 12.

Srpski standardi se donose, povlače i objavljaju u skladu sa ovim zakonom i pravilima Instituta koja su usklađena sa pravilima međunarodnih i evropskih organizacija za standardizaciju i Kodeksom dobre prakse za izradu, donošenje i primenu standarda iz Sporazuma o tehničkim preprekama trgovini Svetske trgovinske organizacije.

Srpski standardi donose se na osnovu plana donošenja srpskih standarda koji se utvrđuje najmanje jedanput godišnje i koji je javno dostupan na internet stranici Instituta.

Plan donošenja srpskih standarda sadrži informaciju o standardima i srodnim dokumentima koje Institut namerava da doneše ili menja, koje je doneo ili izmenio na osnovu prethodnog plana donošenja srpskih standarda i na kojima trenutno radi, a koji nisu nastali identičnim ili ekvivalentnim preuzimanjem međunarodnih ili evropskih standarda.

Plan donošenja srpskih standarda sadrži i informaciju o broju međunarodnih i evropskih standarda za koje se na osnovu dostupnih podataka međunarodnih i evropskih organizacija za standardizaciju očekuje da će ih Institut preuzeti u sistem nacionalne standardizacije.

Sadržina plana iz stava 2. ovog člana, bliže se uređuje odlukom o osnivanju.

Kao osnova za donošenje srpskih standarda koriste se po pravilu međunarodni, odnosno evropski standardi i srodnici dokumenti. U slučaju da u određenoj oblasti ne postoji međunarodni odnosno evropski standard i srodnici dokument ili je važeći međunarodni odnosno evropski standard neodgovarajući, kao osnova se mogu koristiti nacionalni standardi i srodnici dokumenti drugih država ili se mogu donositi izvorni srpski standardi i srodnici dokumenti.

Obaveštenje o pokretanju postupka za donošenje srpskog standarda, a kada je to neophodno i za donošenje srodnog dokumenta, kao i obaveštenje o stavljanju nacrta srpskog standarda ili srodnog dokumenta na javnu raspravu, Institut objavljuje u svom glasilu i na svojoj internet strani i obezbeđuje svim zainteresovanim stranama pristup tim nacrtima srpskih standarda i srodnih dokumenata.

Institut omogućava učešće svim zainteresovanim stranama u postupku donošenja srpskih standarda i srodnih dokumenata, kao i pristup donetim srpskim standardima i srodnim dokumentima.

Način učešća svih zainteresovanih strana u postupku donošenja srpskih standarda i srodnih dokumenata i pristup donetim srpskim standardima i srodnim dokumentima, kao i podsticaji i olakšice za mala i srednja privredna društva i preduzetnike, udruženja potrošača i nevladine organizacije, bliže se uređuje opštim aktom Instituta.

Institut razmenjuje najbolje prakse sa ciljem podsticanja učešća malih i srednjih privrednih društava u aktivnostima standardizacije.”

Član 9.

Član 13. menja se i glasi:

„Član 13.

Akt kojim se proglašava da je srpski standard ili srojni dokument donet, kao i akt o povlačenju srpskog standarda ili srodnog dokumenta donosi direktor Instituta.

Akt iz stava 1. ovog člana, kao i informacija o donošenju i povlačenju srpskih standarda i srodnih dokumenata sa datumom donošenja i brojem akta iz stava 1. ovog člana, objavljuje se u glasilu Instituta i na internet stranici Instituta.”

Član 10.

U članu 15. stav 2. reči: „stav 2.”, zamenjuju se rečima: „stav 6.”

Posle stava 2. dodaje se stav 3. koji glasi:

„Odredbe st. 1. i 2. ovog člana, shodno se primenjuju i na srodne dokumente.”

Član 11.

U članu 17. stav 2. menja se i glasi:

„Tehnički ili drugi propis se može pozivati samo na objavljene srpske standarde.”

Posle stava 2. dodaje se stav 3. koji glasi:

„Izuzetno od stava 2. ovog člana, ukoliko nema objavljenog srpskog standarda u odgovarajućoj oblasti, u tehničkom ili drugom propisu Republike Srbije može se vršiti pozivanje na međunarodni, evropski ili nacionalni standard drugih država.”

Član 12.

Odluka o osnivanju Instituta za standardizaciju Srbije, uskladiće se sa odredbama ovog zakona u roku od šest meseci od dana njegovog stupanja na snagu.

Član 13.

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u „Službenom glasniku Republike Srbije”.